

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 și 15 ALEFIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'una înainte

În București la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Baze luni 15 „ „ 25
Trei luni 45 „ „ 75

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPŢOIAZĂ

Adevărul

Sa te feresti Române de cuiu strein în casa

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din București și Județe se primesc:
Numai la Administrație
din Streinătate, direct la administrație și la
toate oficiile de publicitate
Anunțuri la pag. IV..... 0,30 b. linia
„ „ III..... 2, — lei „
„ „ II..... 3, — „ „
Inserțiunile și reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vânzare cu numărul
la kioscul No. 117, Boulev. St.-Michel.

UN NUMĂR VECHIŪ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA

PASAGIUL BANDEI NAȚIONALE, (Căsele Carageorgevici)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŪ

REDAȚIA

PASAGIUL BANDEI NAȚIONALE, (Căsele Carageorgevici)

REPUBLICA VECINICA POVESTE CARIERA ARMELOR CONSERVATORII IN DESCOMPUNERE LA CURTEA CU JURU

București, 26 August 1893.

REPUBLICA

Orî-ce luptă politică are două scopuri: unul negativ și unul pozitiv. Când critici Monarhia, faci o operă foarte folositoare ideilor tale republicane, dar faci o operă negativă. Partea pozitivă a acțiunii tale nu începe decât atunci când preconizezi alt sistem în locul celui criticat.

În articolele trecute am căutat să arăt cât de dăunătoare și cât de anti-progresistă este monarhia. Concluziunea logică pentru fie-care este să spun acum, cum înțelegem noi să înlocuim acest sistem de guvernământ.

În privința asta, *Adevărul* s'a pronunțat în atâtea rânduri, în cât cetitorii cunosc bine care ne este idealul. Fiind-că însă sunt multe adevăruri care trebuiesc des repetate, reînțepem.

Când zici pur și simplu *Republică* nu zici m.î nimic, în starea de falsificare în care se găsec mai toate ideile acum. A presupune că Republica stă numai în eliminarea coroanei, este a presupune o simplă schimbare de etichetă, nu de fond.

Fără îndoială, aceea ce călăuzește în vremile noastre clasele sociale în luptele lor nu este atâtea o idee filozofică sau pur politică, ci un mare țel economic. Au fost timpuri când popoarele s'au luptat din convingere pentru regi ori pentru preoți; astăzi însă și unii și alții sunt niște factori secundari în viața și în gândirea celor apăsați. O nouă cruciadă ar face în vremile noastre un fiasco desăvârșit.

Azi, în toate conflictele sociale se manifestează năzuința spre un trai mai bun. Națiunile care cer Republica nu înțeleg de loc schimbarea titlului unui guvernator; ele vor ceva mai mult: schimbarea relațiilor dintre clasele sociale, organizarea producției și a distribuției produselor pe alte baze, transformarea tuturor instituțiilor, înlocuirea întregului sistem social printr'altul.

O republică al cărei scop ar fi numai schimbarea titlului unui om, n'ar putea fi îmbrățișată de popoare ca o idee salvatoare. Și de alt-fel, Istoria întreagă este martoră că o prefacere curat politică și care n'ar atinge întru nimica bazele economice ale societății, nu poate fi de nici un folos. Republicile italiene de la 1848, republica Spaniei de la 1868, ca și Republica Franceză de la 1870, au fost niște simple transformări politice.

Și rezultatul acestor republici a fost nul. Franța a făcut jertfe enorme, a trecut prin frământări uriașe, pentru ea să ajungă sclava lui Dupuy sau a lui Constans, precum eră sclava lui Bonaparte.

Revoluțiunea cea mare franceză a fost de sigur cea mai mare mișcare în sensul acesta. Ea a căutat să transforme în totul formele exterioare ale societății, să șfame noblețe, să desființeze privilegiile, să declare drepturile omului..... și cu toate astea, unde e Franța? Este ea

multămită cu situația ei actuală? A fost de ajuns ca dictatorul Napoleon să împartă favorurile cător-va conducători, pentru ca lucrurile să reia vechia lor formă, pentru ca Națiunea cea mai viguroasă să înregistreze scandalul Panama și alegerea lui Wilson!

În casa unde cine-va a murit de holeră, trebuie ars tot. În țara unde se proclamă Republica, trebuie schimbate toate condițiile care pot reduce Monarhia. Și cea d'întăiu condițiune în care Monarhia se poate desvolta este stăpânirea omului asupra oamenilor.

Da, vroim Republica, dar o republică largă și democratică, în care parazitismul nu ar putea trăi. Tăierea capului lui Ludovic XVI nu a slujit nimic Franței, din momentul ce poporul francez a menținut o sumă întreagă de erezii filozofice și mai ales economice.

Precum partidul constituțional rusesc n'a câștigat nimica din moartea lui Alexandru II-lea, tot ast-fel nici o națiune nu va putea folosi nimica din eliminarea unui om sau din schimbarea unui titlu. Goniți Monarhia pe use, ea va intra pe fe-reastră, din momentul'ce veți menține condițiunile prielnice pentru înflorirea ei.

Iată pentru ce, în afară de republican, *Adevărul* este și democrat.

Căci ori-cine a părăsit concepțiile metafizice asupra dezvoltării omenei trebuie să fie pătruns de adevărul acesta elementar: nici o instituție nu se menține din capriciul cător-va capete; ea corespunde unor baze materiale, fatale ca legile carii cârmuiesc planetele. Schimbările politice meinsote de schimbări economice au durata unei clipe trecătoare.

De aceea, în aurora unor vremi mai senine, noi nu zărim o republică apărută de jandarmi și de procurori, ci o întreagă transformare socială, întemeiată cu totul pe alte baze economice.

Suntem republicani, dar nu ca Rouvier, nu ca Constans, nu ca Dupuy, nu ca Floquet și nu ca Clémenceau. În mijlocul dezordinii actuale, Republica noastră nu ar putea trăi, precum nu poate soarele să trăiască într'un glob de lampă.

Ci, luptând pentru forma de guvernământ republicană, noi luptăm pentru cauza mare a tuturor celor nedreptățiți de actuala organizație a societății.

O. P.

TELEGRAME

LONDRA, 24 August. — Grave desordine au izbucnit în districtul Alfreton unde lucrează vr'o mie lucrători. Greviștii au atacat uzinele Toadote din Dackeshorpe și au stărâmat totul. Ei s'au dus apoi la minele Shirnand. Ne putând veni poliția ca să restabilească ordinea, s'au trimis trupe din Sheffield.

S'au produs desordine și în alte sate. ODEȘA, 24 August. — Katolicos armean Mackertich a sosit.

PARIS, 24 August. — *Le Temps* zice că prefectul de poliție a ordonat o anchetă în privința originii și scopului campaniei al cărui prim act pare a fi svonul răspândit asupra morții D-lui Carnot.

FLĂDELIA, 24 August. — Lucrul a fost reluat de 20.000 lucrători din fabricele din Laurentin (Masășeș).

LONDRA, 24 August. — Din cauza lipsei de cărbuni, marile uzine ale societății drumurilor de fer Midland la Derby vor fi închise în fie-care săptămână de Mercur până Lună.

— *Camera Lorzilor.* Lordul Spencer a propus a doua citire a bilului de Home-rule și a geruț călduros adoptarea lui. Ducele de Devonshire a propus respingerea lui.

Incunostiință persoanele ce ar bine-voi să contribuie pentru formarea fondului din care să se achite amenzile la care sunt condamnați frații noștri de peste munți, că pot subscrie cu sumele ce vor voi la redacția ziarului nostru în toate zilele de lucru de la orele 8 până la 12 a. m. și de la 2 până la 7 p. m.

LISTA DE SUBȘCRIȚIE

Pentru acoperirea amenzilor la care au fost și vor mai fi condamnați luptătorii Români de peste munți.

	Lei	B.
<i>Adevărul</i>	100	—
Alex. V. Beldimanu	20	—
Ioan N. Roman	10	—
Eduard Dioghenide	10	—

VECINICA POVESTE

In ziua de 11 a. c. locuitorii Dumitru Drugă, Milache Toșoșie, Ioan Drugă, Dragomir Dumitru, Mihai Cojocariu, Const. Preda Angel, Ioan Bălăceanu, Ioan Negoiasa, Petru Sandoiu, Ion Tunariu, Năiu Sandoiu, Ion Manciu, Ilie Totolui, Tudose Mihail, Marin Totolui, Ioniță Marghioala, Tudose Mihail, Alexie Gatea, Naie Crețu, Ion Șerbănoiu și alții, toți domiciliați în comuna Tântăreni, oă fost scoși la șosea, conform ordinului primit de primarul local de la sub-prefectul plășei.

După o săptămână, la 19 August, pe la 4 ore după amiază, pe când ei veneau cu pietriș pe o șosea vecinială ce unește comuna Tântăreni cu cătunul Picu, din aceeași comună, la mijlocul drumului le ese înainte D. Iuliu Tâlpeanu, procuror și ginerele arendașului Florea Stănescu, însoțit de câți-va oameni de la curte și îi oprește, amenințându-i cu pușca să nu facă nici o mișcare și adăugând că dacă unul din ei va îndrăzni să facă cea mai mică împotrivire, tuturor le putrezesc oasele în pușcărie.

Oamenii s'au oprit. D. procuror Tâlpeanu și cei ce îl secundau au desjucat boii de la carele locuitorilor, lăsându-i în drum și au pornit spre curte, mânănd boii din urmă.

Bieții locuitorii s'au dus și ei la primărie, s'au plâns primarului de ceea ce li s'a întâmplat și apoi împreună cu el s'au dus la curtea arendașului.

Acu arendașul Florea Stănescu îi întreabă că pentru ce nu s'au angajat să lucreze pe moșia lui în cursul anului așestuia? Locuitorii au răspuns că nu le conveneau prețurile. Arendașul începe a țipa la ei, a-i maltrata și a-i amenința. Apoi le-a pus dinainte un act de inoială pentru munca agricolă pe anul 1894, spunându-le să-l subscrie, dacă vor să capete îndărăt boii. Și fiind-că locuitorii n'au voit să subscrie, în asemenea condiții, un act care-i pune la discreția arendașului, ei au fost dați afară în ghionturi și injurii. Cât pentru boii, locuitorii trebuia să plătească câte 40 de lei de fie-care, dacă voiau să-i scoată. Așa era ordinul boerului!

Locuitorii s'au plâns atunci sub-prefectului. Acesta a venit să invite pe D. Stănescu să pue vitele oamenilor în libertate, căci altminterlea va fi nevoit să facă el aceasta, în urma unui ordin din partea prefectului căruia urma să-i raporteze cele întâmplate.

— Poate să dea ordin chiar ministrul, nu prefectul, tot n'am să dau boii dacă nu mi se vor da câte 40 de lei pentru fie-care vită, sau dacă locuitorii nu vor consimți să iscăliți inoială, a răspuns boerul.

Nu știm cum se va fi pus la cale afacerea, dar câte-va zile carele bieților oameni au stat, — de nu cumva stau și acum, — în mijlocul drumului,

incărcate cu prundiș, iar vitele lor la curte, sechestrate de procurorul Tâlpeanu, fără nici o formă legală. Ba mai mult, când locuitorii au cerut să li se dea vitele, arendașul le-a spus că dacă până în termen de câte-va zile nu vor scoate boii, plătiind câte 40 de lei de fie-care, el îi va considera ca proprietate a sa și îi va pune la plug pentru arăturile de toamnă.

E vecinica poveste a frățeștei armonii între țărani și arendași sau proprietari....

Cui să mai cerem dreptate pentru nenorocii locuitori din Tântăreni?..

Argus

Carierea armelor

IV

Ziarul conservator și guvernamental *Timpul*, ocupându-se de chestia scoalelor militare, face apologia militarismului la noi. El spune neted că de 25 de ani principala preocupare a țerei (a politicianilor noștri a voit să zică) a fost închegarea unei armate vrednice. Pentru aceasta zice *Timpul*: Statul și-a impus sacrificiul mari, lăsând în părăsire toate cele alte ramuri ale vieții publice.

În rândurile acestea reproduse ai-doma după *Timpul*, se cuprinde o mărturisire foarte adevărată asupra armatei noastre.

Da, de 25 și mai bine de ani oamenii noștri politici și așa ziși de «guvernămînt» s'au gândit numai la armată, numai la militarism, neglijând cu totul instrucția rurală, justiția, reformele economice. Partidele noastre de guvernămînt sub impulsunea Regelui Carol, au ținut să creeze o armată militaristă, sistem prusian.

În acest scop bugetul Statului a fost, mai mult de jumătate în fie-care an, afectat la ministerul războiului. Ast-fel, toate dările noastre în modul injust cum sunt repartizate, au servit mai mult pentru militarism. *Timpul* recunoaște faptul și-l mărturisește în toată sinceritatea. De cât, ține să adauge că națiunea a îmbrășat cu căldură cauza armatei.

Această afirmațiune face parte din discursurile partidelor de guvernămînt. Națiunea, este adevărat, a îmbrășat cauza armatei, dar nu a militarizmului. Națiunea a înțeles o armată teritorială, liberă, adevărat națională, cum era și în tradiția țerei, dar nu o armată care să zacă sub povara unui militarism sêlbatec. Națiunea a înțeles ca să plătească pentru întreținerea armatei, dar nu tot avutul ei să fie cheltuit în lux, în părăzi, în fortificații și în diferite alte risipe.

Se știe că pentru militarism s'a vîndut până și cojocul din spetele țeraniilor.

Deci, Națiunea nu putea îmbrășa cauza militarizmului.

Dar nu-i numai atâtea. Națiunea română a fost viată atinsă prin militarism, care nu poate purta alt nume de cât acel al unei plăgi sociale, caracteristică timpului nostru.

Satele au fost pustiite de oamenii cei mai sănătoși fizicește, iar boalele și vițurile căzărmei și ale orașelor au fost aduse la sate, unde au infectat totul. Oamenii se întorceau bolnavi, corupți, blazați. Ast-fel militarismul și-a arătat în cursul acestor 25 de ani toată partea rea și stricătoare. Țărănimea noastră (cea mai mare parte a Națiunii) azi are groază de armată, probă eschivările de la recrutare, dezertările foarte numeroase și nesupunerea pentru a se prezenta la manevre.

Partea națiunii de la orașe are și ea oare de militarism, dovadă traficurile de la recrutare, numărul cel mare de scutiri, apoi privilegiul pentru bacalaureați de a face șase luni sau un an în loc de trei ani.

Iată la ce a ajuns Statul cu militarismul, avându-l ca principală preocupare. A ajuns aci ca să-și vadă opera detestată de toți, și să fie privită cu groază.

Ziarul *Timpul* ne spune că azi Statul a ajuns la un rezultat multumitor cu armata și că acum își îndreaptă atențiunea și asupra celorlalte părți ale organismului său, remase în urmă cu desvoltarea. Foarte bine. Dar de unde urmează, tot după *Timpul*, că Statul ajungend la un rezultat multumitor cu armata, în țară să se producă o potolire momentană a avântului către cariera militară? *Timpul* voește să înțeleagă prin aceasta — și *L'Indépendance* a precizat mai bine — că acum deschizându-se și alte orizonturi pentru tinerime, prin nouile organizări de servicii publice, ea se îndreaptă într'acolo. În această argumentare este o parte de adevăr, dar nu esplică în fond potolirea momentană a avântului pentru cariera armelor.

Mai de grabă contrariul trebuia să se întempe. Statul cheltuind mult cu armata, ajungend la rezultate multumitoare, trebuia ca avântul către cariera armelor să se mărească, să crească cu atâtea mai mult. Așa era natural, așa era logic. Dar nu, tocmai când Statul ajunge să-șiculeagă fructele sfortărilor uriașe ce le-a făcut pentru armată, atunci el vede că alt-ceva a semănat și alt-ceva crește.

Tinerimea fuge de cariera armelor fiind-că în armată se practică robia omului, inchiziția și sêlbătăcia. Acesta este adevărul.

Explicațiile pe care le dă *Timpul* și *L'Indépendance* de și au o parte de adevăr, că multe ramuri de activitate atrag din tinerii care poate în alte timpuri s'ar fi devotat armelor, nu esplică în deajuns fenomenul.

Explicația *Timpului* ne îndreptățește încă odată a crede că tinerii simt desplăcere pentru cariera armelor.

Ed. Dioghenide.

CONSERVATORII IN DESCOMPUNERE

Suntem rugați a publica următoarele rânduri:

Noi am muncit, ne-am sacrificat tineretea, averea și ne-am compromis sănătatea pentru un steag, pentru un partid ca să-l aducem la putere spre a pune în practică principiile noastre de progres (?! Nota Red. *Adevărului*) și de temeinicie națională.

Ce vedem?

Intuneric, haus, chiverniseala cător-va familii boerești scăpătate și la spirit și la pungă.

În sens larg și deslușit al cuvântului, partid conservator nu vedem la putere.

Din contra, o asociație în scopul d'a trage profite personale d'a procopsi pe golani, pe cei cari și-au perdut moșiele și toată averea la joc de cărți și în urgi prin streinătate.

Pentru acestia am muncit noi adevărații fii ai țerei, adevărații români, sinceri conservatori, pentru a da puterea pe mâna corupților, rafinaților, minci-noșilor, lacomilor și ne cinstitelor liște ciocoesti și parveniti?

Ne-am plâns de liberali; dar ei au fost mai morali, mai umani, mai moderați pe lângă ceea ce vedem la regimul actual care a atras la sine tot ce a avut liberalii mai putred și mai compromis numai spre a indeplini mai bine opera de jaf și de injosire.

Spionii poliției liberalilor, cari primeau leafa din spionaj pentru a trăda partidul lor, astăzi sunt în onoare.

sunt in slujbe mari, pentru ca se aseamăna la timp, la moral și conștiință cu patronii lor de astăzi.

Rușine pentru D. Catargiu, care spre a ascunde defectele bătrâneții sale înaintate, cedează la insistențele murești, compromițându-moralul partidului conservator.

Astăzi, guvernul, când se pretinde cel mai tare prin faptul că a atras o sumedenie de colectivități cu sine depărtând pe adevărații conservatori, este cel mai slab; o suflare din partea unei mișcări populare este destul ca acest guverner să intre în întunecarea din care a eșuit.

Majoritatea Clubului conservator este în opoziție și în curând guvernul Catargiu va cădea prin vechii săi prieteni cari l-au părăsit fiindu-le rușine de politica meschină și scârboasă ce conduce.

Un conservator.

CRONICA TEATRALA

Opereta din Craiova

Arta severă a osândit de mult opereta, ca un gen ușor, frivol, depărtat cu totul de regulile implacabile ale artei clasice.

Fără îndoială, din punctul acesta de vedere, din punctul de vedere al bărbatilor grași, cerniți și solemnii, opereta trebuie să dispară. Ea nu are mai întâi de toate nici o... intențiune nobilă și moralistă, ea nu «biciuește réul» și nu «laudă binele ori de unde ar veni el».

Prin urmare, critica ultra-serioasă, bărbatilor cu frunțile încrețite, au tot dreptul să pună la index, la pilori, la stălpul infamiei, la Golgota, la... ori-unde vroiti, afară de scenă.

Și, cu toate acestea, dacă eșim din lumea Sarceyilor morăcanoși, cari caută în distracțiile cele mai nevinovate tendințe moralizatoare, vedem că opereta este nu numai admisă, dar încă purtată în triumf. Se observă chiar că ea este un gen propriu celei mai inteligente națiuni, Franței.

De ce? Motivul e, poate, foarte simplu. În ziua de astăzi când Societatea întreagă e preocupată de greutățile traiului, când nesiguranta zilei de mâine încrețește toate frunțile și întuneacă mințile cele mai bine cumpanții, omul de abia așteaptă ceva care să-l liniștească, să-l scoată din frământarea asta eternă în care e cufundat.

Dar, tot teatrul modern nu-l poate satisface nevoia asta de a rîde cu dragă inimă, fără să batjocorească pe vecin și fără să plângă miile de vieți torturate, zdrobite în lupta pentru viață.

În tot acest teatru modern, se face mai multă școală de cât petrecere. Și cine ar îndrăzni să fie în potriva școlii? Ne-a ferit sfântul de asemenea intenții imorale, crude și cinice!!

Dar dacă suntem partizani ai cultului, asta nu ne împiedică une-ori să ridem ca la șapte ani, — risul fericit al celor fără grijă.

Opereta e tocmai ce ne trebuie. Ea nu are nici un fel de intenție, —nici sumbră nici dogmatică; ea ne face plăcere, pur și simplu pentru că să ne-o facă.

Am zis că opereta este un gen absolut francezesc, — ca și nuvela. Pentru ca ea să fie însă aceea-ce are intenția de a fi, trebuie ca interpretarea să coincide și ea cu libretul, să aibă agilitatea, vioiciunea și dragălașia pe care o are în opereta muzica și libretul.

Precum se știe însă, asta-i o specialitate francezescă, pe care nimeni n-o poate cuceri. Toate încercările Nemților în această privință au rămas ridicule, iar ale Italianilor cad în extrema-bufă.

Reușit-am noi Români într'asta? Trupa de opereta din Craiova, care joacă actualmente la Dacia, ne-a convingut că nici ai noștri nu posedă prin intuiție genul acesta.

Am fost la Mam'zelle Nitouche. Ei

bine, trebuie să mărturisesc că această reprezentare a fost pentru sub-scrisul mai mult de cât o desiluzie.

Și pentru că să dovedesc că am dreptate, nu-i nevoie de multe rînduri: e de ajuns să spun că artiștii noștri nu au așezat în știi ce care înalță opera.

De pildă: D-na Vladaia e cât se poate de stângace. Mam'zelle Nitouche, fetița fin de siècle, inteligentă și prefăcută, cere mai mult entraîm, mai multă sveltete în corp și în mișcări. D-na Vladaia e rece, — Venere din valuri scoasă; ce ochi mari, ce mină rece, — D-sa nu are absolut nimic din căldura comunicativă a unei zburdalnice Nitouche. Rolul acesta, cel mai încântător din piesă, cere nu poză, nu formă statuaria, ci multă desghețare, enorm spirit, colosală rafinare, — calități de care D-na Vladaia, Nitouche națională, e lipsită!

Același lucru pentru toți cei l-alți. In-suși Anestin e departe de a fi un operetist. Pe lângă multe alte defecte, Floridor de la Dacia are și pe acela de a avea o dicțiune nenorocită, care ne face să nu-l înțelegem de multe ori ce spune.

Puneți pe lângă astea o orchestrație ad libitum, lipsa orgiei,—instrument indispensabil în Nitouche,—și veți vedea ce tortură am suferit. Lipsa numaii Judic ca să ne admire.

Dar corul? Cine a făcut selecțiunea ceea de coriste? Inchipuți-vă un pensionat de fete, a căror vîrstă și a căror arhitectură îți aduc aminte de vrăjitoarele din Macbeth! Era funebru, era sepulcral, era macabru!!

Pentru ce oare comitetul teatral nu și dă osteneala să ne scape de acest cauchemar?

Pentru că, pentru că, Pentru c'are cap de plumb!

Și acum,—cugete aceia cari ne felicită că avem opereta la București, dacă nu suntem mai dezolați ca ori-când.

Și dezolarea noastră e cu atât mai mare, cu cât operetele nemțești, greoaie, fără sare, insipide, ca Voevodul Tiganilor, au reușit atât de bine. Asta nu ar pleda de loc pentru inteligența noastră.

Totuși, să nu disperăm: poate că alte încercări ori fi mai prielnice. Așa, de pildă, D-ra Cornescu avea multe calități. Ce nenorocire însă, că talentele sunt așa de rare!

!not

INFORMATIUNI

Lectorii noștri vor găsi tot-d'a-una pe pagina a treia Bursa cerealelor din Braila și la pagina a patra bursa din București precum și plecarea și sosirea trenurilor din și în București.

Holera

Mersul holerei de Marți 11 ore, până Mercuri 11 ore dimineața:

Fetești, 1 bolnav vechiu, 1 nou.

Fetești-Lazaret, 3 vechi.

Giurgiu, 6 bolnavi vechi, 2 noi; 1 a murit.

Piua-Pietri, cei doi bolnavi s'au însănătoșiți.

Călărași, 1 vechiu, 1 nou; 1 s'a însănătoșit.

Braila, 23 vechi, 10 noi; 5 însănătoșiți, 7 morți, 21 rēmași.

Galați, 8 vechi, 4 noi; 2 însănătoșiți, 2 au murit, 8 au rēmas.

Cernavoda-Lazaret, 6 vechi, 1 nou; 2 însănătoșiți.

Cernavoda-șantier, 2 bolnavi vechi.

Tulcea, 3 vechi, 1 nou și s'a găsit 1 mort necunoscut.

Sulina, 34 vechi, 1 nou; 4 însănătoșiți, 31 rēmași.

In comuna Bolintin, cătunul Florești din județul Ilfov, o femeie în vîrstă de 35 de ani, a murit așezară la orele 6.

Șa constatat că moartea i-a provenit din holera.

D. doctor Felix, șeful serviciului sanitar, a trimis o circulară tuturor medicilor, invitându-i a dresa un tablou de toate decesele cauzate de holera, cum și să arate etatea și religia decedaților.

La Chilila, sub-prefectul plășei a telegrafiat că sunt 14 cazuri suspecte și 1 deces.

De și medicul local spune că sunt bolnavi de diferite boale, medicul județului a cerut ministerului de rezboi o șalupă spre a se duce să cerceteze acele cazuri.

Din cercuri diplomatice primim asigurarea, că toate demersurile făcute pe lângă curtea din Petersburg în privința unei vizite a prințului Ferdinand de Hohenzollern, au rămas infructuoase.

Chiar și insistențele Ducese de Edimbourg, azi Ducesa de Saxa-Cobourg-Gotha, care e sora Țarului, au rămas zadarnice.

Refuzul curții din Petersburg de a primi pe prințul Ferdinand, este rezultatul înfăptuirii desăvîrșită a României către tripla-alianță.

Restaurantul gării Piatra-Olt ne asigură, contrar acuzațiilor ce s'au ridicat în potriva lui, că nici-odată n'a disconsiderat dispozițiile legii servitorilor și pe chelnerii ce i-a adus din București nici odată nu i-a concediat din serviciu, fără a proceda conform legii.

Luăm act de această declarație.

Luni după amiază se va ține un consiliu de miniștri la Castelul Peleş sub președinția Regelui.

Sperăm că de data aceasta ministerul instrucției va căuta să se informeze asupra cărilor școlastice ce se întrebunțează la școala ungurească din strada Calvina.

Putem să asigurăm pe D ministru Take Ionescu, că în această școală se învață Istoria Ungariei, în care poporul român este tratat ca popor de țigani, iar Mihai Viteazul și Stefan cel mare, ca niște șefi de bandă.

Nu s'a fixat încă termenul pentru reluarea negocierilor cu Austro-Ungaria în vederea încheierii unei convenții comerciale.

Data fiind antipatia ce se manifestă prin unele cercuri guvernamentale în contra unei convenții cu Austro-Ungaria, guvernul nu se prea grăbește a renunța la tratativele.

STIRI TELEGRAFICE

INSULA VANCUVER, 26 August. — Arhiducele Franț-Ferdinand a sosit ieri în bună sănătate.

ST.-PETERSBURG, 25 August.—După o telegramă din Wladivostock, serviciul liniei de drum de fer Wladivostock-Nikolska a fost inaugurată de guvernatorul general.

vreamea noastră. În schimb, când o obțin, nu își ascunde mai puțin bucuria care era așa de adăncă, în cât chiar cei indiferenți fură atinși; cât despre cei ce cunoșteau mai în de aproape pe Kopyloff, ei luară o parte sinceră la fericirea prietenului lor. Francheta acestuia, ușurinta cu care se aprindea, căldura lui de suflet care-l făcea să simtă totul numai de cât, defectul lui de calcul în mijlocul unei societăți cu deosebire calculatoare, toate acestea puteau să pară naive, putea să provoace desaprobarea celor ce judecău cu răceață și disprețul oamenilor practici; în definiiv însă, cea mai mare parte iubeau pe Kopyloff. Voios, instruit, peste tot ducea veselia cu el; avea în el ceva drept, calm, cordial.... Kopyloff era o raritate....

Când se însură, toată lumea știu că era fericit. Rîdea chiar el de mina lui voioasă și cu asta desarma pe cei ce-l luau în ris. În provincie se știe tot: fie-care știa că viața lui din casă n'avea de cât o față, că în căsuța ceea plină de flori, toată ziua se cânta, își spuneau unul altuia gingășii, petreceau ca niște copii....

Când o fi mai găsend Kopyloff vreme să lucreze? Își ziceau cunoscuții.

Cu toate acestea, el lucra cât doi. De cum intrase în căsnicie, începuse prin a da nevetei tot ce avea, până la cel din urmă ban, și această donație o făcuse în forma cea mai juridică, cum ar fi putut s'o facă un legist vechiu. El nu ținea la bani și era convins că nici Claudia nu ținea mai mult; dar voia ca ea, simțindu-se moralmente liberă, să se știe inde-

VICTORIA, 25 August. — Starea de asediū e ridicată. Ordinea e perfectă.

LONDRA, 25 August.—Cu ocaziunea discuției bugetului cheltuielilor, Camera a adoptat ieri cu 103 voturi contra 95 propunerea D-lui Hanbury de a reduce cu 500 lire sterline salariile funcționarilor și impiegaților Camerei Lorzier. Sir Harcourt a declarat că guvernul nu e responsabil de afacerile Camerei Lorzier. Guvernul va comunica deciziunea sa când se va discuta raportul.

BELGRAD, 25 August.—Pentru a evita introducerea holerei în țară, serviciul vapoaurilor local între Semlin-Belgrad și Panciova a fost restrâns. Starea sanitară la Belgrad astea nu se poate mai satisfăcătoare.

PAUL BRULAT

IN BIRJA

Era un șfert de ceas de când birja pe care o luaseră de la ieșirea de la teatru, mergea prin întunecarea nopții, urcând spre Montmartre, pe strada cele mai întunecoase, cum poruncise el vizitiului încet la ureche, pe când o împingea pe dēnsa în trāsūră.

Și acum, pentru întâiași dată, erau singuri. Cuvintele tinerei femei tremurau ca și când ar fi avut friguri, pleoapele i-se inchideau ori de câte ori privirea ei o întâlnea pe a lui.

El, foarte liniștit, o asculta zimbînd... Era vedit, n'avea de cât s'o ia, era a lui: D-na de Breuil ajungea amanta lui.

Tremurătura buzelor, gălbeneala feței ei pe care o strebăteau fiorii nervoși, ofțările innăbușite care-i umflau pieptul, îi arătău că venise momentul în care trebuia să îndrăznească ori-ce, că ea se aștepta la întâmplare, că era gata s'o primească, că adulterul în sfîrșit, era făptuit de dēnsa, cu mintea.

De-abia, poate, de formă, din pricina situației sale de femeie de lume, ca să pară asemenea că-și mai micșorează vina sau să-și mărească prețul favorurilor d'întâi și să nu-l desguste printr'o cucerie prea ușoară,—se va împotrivi, ca o cunoscoțoare pricepută, de ochii lui, pe mēsură cu înflăcărarea lui de a o supune.

În sfîrșit, nu se încăpea nici o îndoială: D-na de Breuil vroia să aibă un amant pe timpul iernii, îl alesese pe dēnsul.

Adesea îl făcuse să înțeleagă lămurit aceasta, prin gălesia privirilor, legănarea provocătoare a șoldurilor și până prin felul ei de a zîmbi la cea mai mică vorbă pe care i-o spunea el, ca și când ar fi simțit într'ēnsa o aluzie desfrinată.

Scrisoarea ei din urmă, scrisă sub un pretext, era și mai lămurită, pentru cine știa să citească printre rînduri. Nu numai atât, dar nimic nu făcea mai mult de cât elocvența stringerilor sale de mână, când față cu streini nu se putea exprima alt-fel.

Și ocazia de față nu o dăduse tot ea, făcēndu-l, cu o îndemănare nespusă, să-i propue o lojă la Odeon, în lipsa bărbatului sēu, silind-o să primească, pe când, ca culmea vicleniei, ea se prefăcea că nu vrea, cu ochii plecați, aproape înroșindu-se?

Prin urmare, putea să meargă drept la țintă. Buzele începuse să li se apropie și din când în când, trupurile izbite unul de altul, de zguduitorile trāsūrei, mai că se înlanțuiau.

Emoțiunea D-nei de Breuil creștea, iar el îi privea mărirea cu băgară de seamă. Gălbeneala tinerei femei părea mai îngrijitoare; suflarea îi era mai iute, pieptul i se ridica tot mai mult la bălăile inimii, din ce în ce mai dese... Nu, nici nu se va împotrivi. La cea dintâi sărutare, bine dată, ea va cădea în brațele lui.

bine zis, devenise mai luxos; Doamna Kopyloff spuse că părinții săi câstigaseră lotul cel mare al unui împrumut de oraș. Cei doi soți n'aveau copii, prin urmare mai puțin neînțelegeri. Tēnēra femeie se dăchisea mai mult ca tot-d'a-una și arăta o încredere crescēndă. În Kopyloff de asemenea se potrecea o schimbare; totuși, la început, d'abia se putea observa. El continua a urmări cu luare aminte diferitele chestiuni sociale, a se interesa de preocupările semenilor săi, dar, devenea tot mai posomorit. Se observă că nu mai ridea Bunătățile care se debita în jurul lui nu-i mai aduceau pe buze de cât un zîmbet șters. Fugea de lume, dar tot odată vedea bine că se răcea și de muncă. La două-zeci și șapte de ani, acest «vecinic tēnēr» — cum se numea chiar el odinioară, — avea aerul unui bătrân, nu al unui om alborbit de afaceri, nu al unui provincial apatic, dar Dumnezeu știe a ce, — al unui cadavru....

Ce ai? Îndrăsnă într'o zi să-l întrebe o damă din societate care tot-d'a-una îi purtase un interes sincer.

El nu știa să mintă, nu încercă să se prefacă, ci se mărgini a-i rēspunde: «Mē plictisesc; dar după felul cum îi rēspunse, interlocutoarea înțelese că-i neputință să-l mai întrebe de ce se plictisea. De alminteri, ca și cum această chestiune par fi tulburat, Kopyloff întoarse ochii și îndată apoi se depărtă.

(Va urma).

FOIȚA ZIARULUI ADEVERUL

KRESTOVSKI

LA CURTEA CU JURI

I

Procesul interesa tot orașul. Cei curioși se strîngeau prin coridoare, în curte, și, profitând de suspendarea ședinței, acei ce puteau să răsbătă prin mulțime, pătrundeau în sala Ușierii nu mai știa unde să-și întoarcă capul.

— Ce cald e! observă doamna Denman.

— Imi dați voie.... El se uită împrejur. Publicul, parte în picioare, parte jos, viorbea și ridea; își treceau unul de altul fructe, cutii cu bombane....

— Imi dați voie.... făcu din nou Pomorieff, apoi dispăru și după un moment aduse doamnei un ciorchin de poamă.

Doamna Denman nu mai era tocmai tineră, dar era destul de frumusecă și îmbrăcată cu eleganță. Ea nu cunoștea pe nimeni în N.... Pomorieff fiindu-i prezentat, avea cui vorbi. Conversația se ținu, firește, asupra procesului.

— Se poate ca D-v. să nu fi fost nicī odată la palatul justiției? întrebă Pomorieff.

— Nicī odată. Azi am venit pentru întâia oară. Am cedat stăruințelor Barbarei Sergieovna.

— Și ce bine s'a întēplat! Negreșit, o să rēmăneți până la sfîrșit, până la judecată?

Se crede că juratii au să fie neinduplecabili.... Cum a și găsit pleoaria a-părătorului? E un om de mult talent....

— Mărturisesc că nu prea'nțeleg despre ce e vorba. Am venit de-a dreptul de la gară, și de abia am avut timp s'apuc din sbor....

— Atunci n'ati auzit de pozițiile martorilor? Asta a fost cel mai interesant. Dați-mi deci voia să vē explic cu demăruș.... Aceasta o să mai înșele plictiseala așteptării....

Asistenții, de alminteri, erau prea ocupați cu vorba ca să găsească timpul lung. Toaletele, întălnirile, conversațiile aprinse, dădeau acelei săli aerul unei săli de club sau unui parter de teatru; nu lipsea de cât muzica. Policandrul, luminat instantaneu în centrul bolței, completă asemănarea. Lumina lui cădea în plin peste piesele de convingere: o haină în bucăți, niște sfărâmături de scaun, un cuțit mare, un teanc de rule, niște perne, — toate astea pătate de sânge înegrit, respingătoare....

II

Istoria era ciudată. Kopyloff ocupa un post lucrativ, era agentul unei companii și posedă o avere modestă, dar foarte convenabilă. Cu doi ani înainte se căsătorise cu o fată de care era amoretat nebun, — amoretat până la așa punct că nu își putea ascunde pasiunea. Suferei aluziunile femeilor din societate, glumele prietenilor, și ceru mâna Claudei lui cu o ardore.... ce nu mai e dip-

Casa de schimb «MERCURUL ROMAN» MICHAEL EL. NAHMIAȘ

București, Strada Smârdan, 15. In fața laterală a Băncii Naționale, partea despre Poșta Campă și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, lozuri permise Române și străine, scontează cupoane și face orice schimb de monedă.

Cursul pe ziua de 23 August 1893.

Table with 3 columns: Oasă fondată în 1884, Camp, Vinde. Rows include Renta amortizabilă, Imprumutul comunal 1883, Scrieri funciare rurale, etc.

Nu mai 5 lei pe an. — Ori-cine poate cere un număr de probă din ziarul nostru financiar, intitulat «Mercurul Român» care publică cursul și listele de trageri la sorți ale tuturor bonurilor și lozurilor Române și străine și imediat se va trimite gratis și franco în toată țara.

FABRICA DE ȚESĂTURI METALICE

SCHETTINI & BIANCHI

București, Strada Doamnei, 9, (Casa Appel)

PANZE de SIRMĂ de fier, oțel, alamă, etc. SOMIERE ELASTICE pentru paturi, GRILAJE de SIRMĂ pentru grădini, curți, etc. GRATARE și OIURI pentru alegerea pietrișului, nisipului, etc. EȚELE pentru mașini Agricole, precum CIURI și SITE, se efectuează în această fabrică prompt și cu prețurile moderate.

Vestita cărturăreasă IULIA POLONEZA

bine cunoscută de public, șade în strada Minotarului No. 41, casa proprie, Dealul Spirii.

VECHIUL FABRICANT

de CAFEĂ MACINATĂ GEORGE LAZAR Strada Patriei No. 7.

recomandă diferite calități de cafea macinată, mai ieftine ca ori unde precum și unt de lemn de măsline, făină de Boțoșani, foarte ieftină.

MERSUL TRENURILOR

Plecări din București Sosiri în București

Table with 4 columns: O R A, TRENURILE MERG SPRE:, O R A, TRENURILE VIN DE LA:. Lists train routes and times to various cities like Giurgiu, Ploiești, Brașov, etc.

La Tipo-Litografia Dor. P. M. Cucu se află de vânzare tot felul de imprimare pentru moșii

Advertisement for Creolin Desinfectant by William Pearson & Co. Includes text: 'CEL MAI BUN Desinfectant' and 'WILLIAM PEARSON & Co., Hamburg'.

Advertisement for Blanaria Ruseasca. Includes text: 'BLANARIA RUSEASCA. Mare Deposit de Palarii' and '20,000'.

Advertisement for Succes ne mai pomenit. Includes text: 'SUCCES NE MAI POMENIT' and 'CEREȚI BROȘURA EXPLICATIVĂ LA AGENȚIA HAVAS, BUCUREȘTI'.

Advertisement for Jalozele de lemn. Includes text: 'Singura fabrică română DE JALOZELE ȘI ROLOURI ȚESUTE' and 'RULOURI DE LEMN'.

Advertisement for Capsulele Mathey-Caylus. Includes text: 'CAPSULELE MATHEY-CAYLUS' and 'Compuse de către DOCTORUL CLIN, Premiă Montyon'.

Advertisement for Santal Clertan. Includes text: 'SANTAL CLERTAN' and 'PERLE DE ESENȚĂ PURĂ DE SANTAL'.

Advertisement for Avis gas company. Includes text: 'COMPANIA DE GAZ DIN BUCUREȘCI AVIS' and 'Pentru a înlesni introducerea gazului în locuințe particulare...'.

Advertisement for Consumație mare, câștig mic. Includes text: 'Consumație mare, câștig mic' and 'Fac reclama în poezie'.

Advertisement for Bolele Stomahului. Includes text: 'BÓLELE STOMAHULUI DIGESTIUNI GRELE' and 'PRAFURI ȘI PASTILE PATERSON'.

Advertisement for Antipyrina. Includes text: 'ANTIPIRYRINA EFERVESCENTĂ LE PERDRIEL' and 'in potrița DURERILOR, MIGRENELOR, BÓLEI DE MARE, etc.'

Advertisement for Arthur Zadig. Includes text: 'ARTHUR ZADIG BUCUREȘTI, STADA DOAMNEI 17' and 'Importațiune directă din primele case germane'.

Advertisement for I. Schwarz. Includes text: 'I. SCHWARZ' and 'București, Str. Taurului No. 21'.

Advertisement for Capsulele și Injecțiune Luraoquin. Includes text: 'CAPSULE ȘI INECȚIUNE LURAOQUIN' and 'CU COPAHIVAT DE SODA'.

Advertisement for Vin de Vial. Includes text: 'VIN DE VIAL' and 'TONIC ANALEPTIC RECONSTITUANT'.